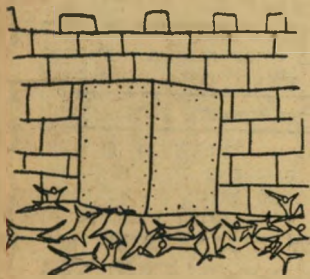

מלתקים אסורים

חיים קינן

משחק הכוננות

וס אחד פשטה השמועה בעיר ש האויב עומד בשער. כל בחור וטוב רצו אל השער, לעי מוד בפרץ כחומה בצורה. וכל השאר, מנער עד זקן, נדחפו אל השער לר אות אם זה נכון. היתה כוננות ונכר נות עצומה.

אחד אמר שלאויב יש קרניים. ה שני אמר שזה לא קרניים, אלא גידול פרא. השלישי אמר שקודם הורגים, אחר כך מסתכלים.

תנו לי לגשת! צעקה אשה אחת מעוברת, ונדדסה ברגלי הסקרנים.

גם אני רוצה לראות! גנח ישיש, ונדדס יחד עם שני ילדים תחת מגפי המשטרה שהתאמצה להשליט סדר.

ואני כלב? שאל משורר אחד, ושר את שירת הברבור, בעוד כלב משוגע תוקע את שיניו בגרונו.

מכבי האש התיוו מים וכמה אזרחים טבעו. לאחר המחומה קשה היה לפנות את הקרבות מהשער. מהאויב לא נשאר זכר.

שוב נהדפה התקפת האויב — סיכמו זקני העיר הנשארים.

החזיר

ש חזירים רמאים. הם ב עצם חיות טמאות, ושומר נפשו ירחק מהן, אבל הם פוש טים טלפיים ואומרים תסתכלו, אני כשר. החזיר שלנו לא היה כזה.

הוא הלך ביער וחיפש אוכל. אחרי שהוא אכל כמה פט ריות, באה לקראתו ילדה קט נה. הוא רמס אותה בפרטותיו ואכל אותה. אחר כך הוא בא העירה, הלך לבית מרוח, שתי חבית קוניאק והתחיל לבכות: "אני חזיר, אני חזיר!"

ובמקום שבעלי תשובה עומ דים, אפילו חזיר לא יכול לע מוד. ויש אומרים: העיקר ש הוא אוהב את אמא.

הפטריוט

אחד ונה' מלחמה עם יד אחת, רגל אחת ועין אחת ישב בבית קפה ועיין בזיונול אמריקאי. היו שם צילומי זועה מקוריאה, הודוסי, הונגריה וכל מיני מקומות. תסתכל איזה סקופ עתונאי, אמר לי בחרדת קודש.

הסתכלתי בהערצה על הצילומים הסריים של גויות כרותות ראש, והערצתי את עוז הלב של העתונאים והצלמים.

מנוולים כאלה, נאצים. איך הם מתנהגים כך עם בן אנוש? אמר האיש והצביע על אחד שהיה תלוי ברגליו ושתי נשים יקו עליו.

התפלאתי מדוע מסתכל בעתון, עד שעלה בדעתי שאולי הוא עני ואין לו כסף לקנות ראי. צייד לעשות מהפכה כדי שלכל אדם יהיה כסף לקנות ראי ולראות את עצמו.

לצורך הנחת צינור מים של מקורות מקור רות איננה חברה ממשלתית אלא חברה ציבורית פרטית, בה שולטת ההסתדרות. זו הפעם הראשונה מפקע רכוש פרטי ל צורך חברה פרטית, אחרי שזו סירבה ל שם לבד הקרקע את מחיר השוק. . .

בעלי עגלות הקרח יחולו בעתיד הק רוב לצלצל בפעמון כדי להודיע על בואם, באונוי עקרות הבית. לאחר פניית האיגוד להגנת הצרכן, הסכימו מחלקי הקרח להש תמש במשרוקית, כדי שהצרכנים יוכלו להבדיל בינם לבין מוכרי הנפט המצלצלים אף הם. . .

ריקודי רוקנרול וצא צא צא לא ייערכו במסגרת תרבות ה נשק המתקיימת עתה בחיפה — על כך החליטה הנהלת התערוכה, אשר הציבה סמל מיוחד ליד התזמורת בשעת נשף ש נערך בתערוכה, כדי להקפיד על ביצוע ההוראה, שבאה מטעמי הסדר הטוב.

תזכיר

בטחון בכראזיל

ארבע הדרישות של העולם הזה (1021 # 1028) לגבי השלת פיקוח ציבורי על

בנימין ניצל את אנדרי לרעה, פסק להלקותו ולגרשו מתלאביב ויפו למשך שנה שלמה. ימים אחדים אחרי פסק הדין, מצאו עוב רים ושבים שעברו ברחוב מיכל, ליד בית משפט השלום בתלאביב, אדם מוסל ללא הכרה עלידי אחד הבתים. המשטרה, שהוועקה למקום, ויהתה מיד את בנימין, פתחה תיק. בבית החולים, אחרי שהתעורר, סיפר בנימין כי שתי לשכרה, נפל ברחוב וגרם. לפצעים הרבים וסימני המכות על גופו ועל פניו לא היה לו כל הסבר. כאשר הבריא, מיהר בנימין לעזוב את העיר. הוא מצא עבודה באחד הקבוצים, נטש לחלוטין את מקצועו הקודם. למשטרה לא היתה כל ברירה: התיק נסגר.

משפט

זה לא יפה

האבא שלך עשה טעות, התלוצצו ה שבע בבית משפט השלום בתלאביב, על חשבוננו של רחמים עזיץ. במקום לקרוא לך עזיץ היה צריך לקרוא לך מציץ. רחמים, 23, לא היה מסוגל להעריך את הבדיחה כראוי. כי באותה שעה עמד בפני השופט יוסף זוהר, כנאשם בהצצה לבית השימוש של הבנות בבית הספר על שם ביאליק.

הסתבר כי מדי יום היה עובר דרך חצר בית הספר, למרות כעסו של השופט, כדי לקצר את דרכו מן העבודה הביתה. אגב קיצור הדרך היה מטפס על קיר הבטון שמאחורי בית השימוש, חוץ הצצה וממ שיך בדרכו. עד אשר, יום אחד, גדהמה אחת התלמידות לראות ראש גבר מציץ לעברה. היא הועיקה את המורים ורחמים עזיץ מציץ נמסר למשטרה.

אני באמת הייתי חוצה את החצר, התחדה בפני השופט. אבל להציץ — לא יפה!

עד כדי כך לא יפה. שהשופט פסק לו 50 ל"י קנס ומאסר שלושה חודשים על תנאי.

דרכי אדם

אמתקים ודמעות מרות

כאשר ראה לפני תשע שנים פרופסור יהודה ברמברג את אהרן בולבול לראשונה, נדהם. לפני הגניקולוג הירושלמי הנודע עמד צעיר בן 17, שגובהו היה קצת מעל למטר אחד. מה אתה עובד? שאל את הגמד. אני סנדלר, השיב בולבול.

בבדיקה יסודית קבע הרופא שכוחו של אהרן הוא כשל ילד בן שבע, ציחה עליו להחליף את מקצועו. על סמך המלצה זו, נתנה עיריית ירושלים לגמד רשיון רוכלות.

גלולות שינה. במשך חיי עבר הגמד ארבעה ניתוחים 500 זריקות. אולם הוא לא גבה אפילו בסנטימטר אחד.

לפני שש שנים מתה אמו של אהרן. אביו התחתן בשנית ואהרן ואחותו שרה — אף היא גמדה — הושלכו אל הרחוב. לפני חודש נואשה שרה מחייה, הסתתרה בחורבה עזובה, שם בלעה חפיסת גלולות שינה והתאבדה. אהרן נשאר בודד ולא פעם גמ הלו המתקים שעל עגלתו בדמעותיו המרות.

ביום השלושים למות אחותו איחר אהרן להגיע למקומו הקבוע. כאשר הגיע, ציפתה לו הפתעה: פקחי העירייה זרקו את העגלה למכונית הובל. הנזק הסתכם במאה לירות.

ביאוש רץ בולבול על רגליו הקצרות אל בית העירייה, ניסה להגיע אל ראש העיר או אל סגנו. לאיש לא היה פנאי עברו. ואז נזכר באחותו שרה, קנה חפיסת גלולות שינה וחזר למשרדי העירייה. שם החל בולע גלולה אחרי גלולה, לעיני הפקידים. רק אז נעורו אלה לפעולה. סגן ראש העיר מרדכי איש שלום הורה להחזיר את העגלה למקומו, הבטיח לשלם עבור הנזק.

השבוע יכלו תושבי ירושלים לראות את אהרן בולבול שוב עומד ליד עגלתו, מציץ גרעינים וממתקים. אם העירייה רק תשלם לי את הכסף שהבטיחה, סיפר, זה יהיה אושר בשבילי. לא הרבה אושר — אבל מספיק בשבילי. אני אדם קטן. אני מסתפק במעט אושר.

כל ישראל

צנורות רשמיים

תקדים מסוכן נוצר השבוע כאשר ציחה ממלא מקום שרהאוצר (על פי פקודת הקרקעות, רכישה לצורכי ציבור 1943), להפקיע אדמה פרטית בקירבת תחתית הקהה,

מעשה עזל או עבירה, שנעשה כלפיו על ידי חבריו לפשע. אחד מקרבנות בית הדין התורה היה לא מכבר בנימין ס. פושע מועד יליד הארץ בן 32, שהתמחה בפריצת דירות וחנויות, ושתיקו הרבים במשטרה העידו על עבר עשיר של מעשי פשע, גניבה, שוד ורצח. שומר לילה ליד קולנוע אוריון בירושלים, בשנת 1947.

1500 ל"י בלילה. באחד מלילות ה חורף שעבר יצא בנימין יחד עם אנדרי קיש, חברו למקצוע, על מנת לפרוץ לאחת הדירות בצפון תלאביב, שסומנה על ידם כמתאימה למיבצע.

בזמן שאנדרי, פורץ מועד שעלה מהונגריה בשנת 1950, נשאר בחוץ להבטחה, עבד בנימין בתוך הדירה, הריק ממנה סכום כסף מזומן ויהלומים בשחי של למעלה מ-1500 ל"י.

מה שקרה אחרי העבודה היה מן המ עשירי הרגילים בעולם הפורצים. בנימין יצא מהדירה, הסביר לאנדרי כי לרוע המזל לא מצא שום דבר בעל ערך. אנדרי לא האמין, ביקש לערוך חיפוש בבגדיו של בנימין. בנימין סירב, פרץ בצחחות ובי קללות על אנדרי, הסתלק במהירות מן המקום.

בבוקר נודע לאנדרי כי רומה על ידי בנימין. הוא שמע שמיד לאחר המריבה חזר בנימין למקום הפריצה, הוציא את הל מגדר השיחים הסמוכה, בה החביא את הכסף והיהלומים. עוד באותו ערב בויבו כמעט את כל הסכום באחד ממועדוני ה קלפים של תלאביב.

אנדרי פנה לבית הדין התורה של העולם התחתון.

נשיא, סגנים ובריון. בית הדין התורה של העולם התחתון ביפו מורכב מארבעה דיינים: נשיא, פושע מועד בעל חתק רב, בגיל של למעלה משבעים; שני סגנים, שהם לרוב פושעים מועדים ובעלי חתק אשר נאמנותם לעולם התחתון אינה מוסלת בספק; בריון בעל אגרוף הידוע כמסיל פחד על מרבית אנשי העולם התחתון. הבריון הוא גם כמעט תמיד האחראי להוצאה לפועל ולביצוע פסקי הדין.

בית הדין מנהל את ישיבותיו בחדר יפואי, בנוכחות בעלי הדין עצמם. את הישיבה והחקירה מנהל הנשיא, ללא פרוטוקול, ועל החלטותיו של בית הדין אין כל ערעור. משפטו של בנימין נערך שלא בפניו. בניגוד מרבית לקוחות בית הדין, הנענים תמיד להזמנותיו ללא ערעור, העדיף בנימין להתחמק ממרותם של חבריו למקצוע. פסק הדין היה חמור מאד: בית הדין קבע כי

גמד בולבול ודוכנו מול הגלולה המושיעה